Pregaria.cat

Entrada

El destí de l'Univers

Vau passar tot el dia visitant l'Observatori de l'Ebre, les instal·lacions, les biblioteques, els seminaris, la conversa amb els científics que hi treballen. Moltes preguntes, interrogants,... i aquella notable curiositat pel saber, apassionant i mai satisfeta del tot.

De tornada els quatre en el cotxe, com passa després de les visites científiques, conversàveu sobre cosmologia. El professor, un expert i amic, escoltava la conversa, i era el que menys deia. Va sorgir la pregunta de forma natural: *l'univers tindrà un final? Es dirigeix, en un procés de milions de segles, vers un acabament definitiu?*

Sí i no, una possibilitat i la contrària, opinions de tota mena....mentre el professor callava i escoltava. A prop del Vendrell pareu a prendre un cafè i ja al voltant de la taula comença a dir la seva opinió. Aquella, per cert, que ha romàs en la teva ment fins avui.

Des del punt de vista científic realment no ho sabem. Constatem que, per dir-ho així, camina, però vers on? Un final? Un retorn?..... No en tenim dades i la ciència treballa amb elles.

Des del punt de vista filosòfic és una pregunta eterna, que sempre s'ha fet, i per la qual tenim mil teories i hipòtesis....

Personalment, com sabeu, sóc creient i des de la fe hi he pensat molts cops. Crec que l'univers té un destí, que no és ni la seva destrucció, ni el seu retorn al no-res. També crec que el seu destí és excel·lent, fantàstic, i que tot el que és bell, gran, raonable, meravellós, fort, sensible, delicat, amorós.... trobarà en aquest final la seva suprema plenitud.

Els tres estudiants fan alhora la mateixa pregunta*: " i com ho saps això?"*

No hi he arribat ni estudiant els processos ni les lleis... sinó pregant a Déu. Si Ell va crear la realitat universal, no va ser per tornar-la al no-res. No seria el Déu en el qual crec: Amor. El destí de l'univers està en Déu Amor.... un destí no de destrucció sinó de plenitud.

Fa dos anys que vau tenir aquesta conversa. Ara els tres ja sou llicenciats, i el professor segueix a la Facultat. Aquesta nit d'estiu mirant al cel has recordat les seves paraules, i has sentit dintre teu: *és cert, Déu Amor és Déu de plenitud i no de destrucció.*

Salm 104 (103); Apocalipsi 21, 1-5.

Jesús Renau sj